

Teuva

Siltanevan alueen arkeologinen inventointi 2023

Hannu Poutiainen

Akseli Tolvi

Siiri Tuomenoja

Maanala Oy

Sisällysluettelo

Tutkimuksen perustiedot	3
1. Johdanto	4
1.1. Tausta ja tutkimustehtävä	4
1.2. Menetelmät	4
2. Tutkimushistoria ja topografia	5
3. Historialliset kartat, maankäyttö ja muinaisjäännöspotentiaali	6
4. Maastohavainnot	10
4.1. Kurikka Pasinarämäkkä	17
4.2. Teuva Pasinarämäkkä	18
4.3. Teuva Kimoo	19
4.4. Teuva Kiima-Kärkäs	21
4.5. Teuva Kimoo 2	22
4.6. Teuva Kiima-Kärkäs 2	23
4.7. Teuva Kiima-Kärkäs 3	24
4.8. Teuva Siltaneva	25
4.9. Teuva Siltaneva 2	26
4.10. Teuva Hangasneva	27
4.11. Teuva Sydänneva	28
4.12. Teuva Pyykorpi	29
4.13. Teuva Hangasneva 2	30
4.14. Teuva Tulineva	31
4.15. Teuva Suorsalakso	32
4.16. Kurikka Metolaiskangas	33
4.17. Teuva Pasinarämäkkä 2	34
5. Yhteenveto	35
6. Lähteet	35

Tutkimuksen perustiedot

Kohde: Teuva Siltanevan tuulivoimalan hankealue

Tutkimuksen tyyppi: arkeologinen inventointi

Tavoite: selvittää sijaitseeko tutkimusalueella muinaisjäännöksiä

Kenttätyöaika: 12.–13.5. ja 27.6.2023

Tutkijat: FM Hannu Poutiainen, FM Akseli Tolvi ja FM Siiri Tuomenoja, Maanala Oy

Tilaaaja: Winda Energy Oy

Aiemmat arkeologiset tutkimukset: –

Koordinaatit alueen keskeltä: N 6947488 E 236753 (ETRS-TM35FIN)

Alkuperäinen arkistoaineisto digitaalisine valokuvineen: Maanala Oy. Raporttikopiot pdf-muodossa: Museoviraston arkisto, alueellinen vastuumuseo ja työn tilaaja.

Raportin karttakoordinaatit: ETRS-TM35FIN (korkeus N2000).

Tutkimuksessa talletetut esinelöydöt ja näytteet: –

Tulos: Inventoinnissa todettiin 17 uutta kohdetta. Kahta tervahautaa ja yhtä hiilimiilua ehdotetaan rekisteröitäviksi kiinteinä muinaisjäännöksinä. Yksi tervahauta ja yksi hiilimiilu, joiden päälle on myöhemmin pystytetty rakennukset, arvioidaan tuhoutuneiksi kiinteiksi muinaisjäännöksiksi. Lisäksi 12 rajamerkkiä ehdotetaan muiksi kohteiksi.

Kuva 1. Tutkimusalueen sijainti merkittynä punaisella pisteellä.

Kansikuva: Nelikulmisen hiilimiilun vallia tutkimusalueella. Kuva: Hannu Poutiainen, Maanala Oy.

1. Johdanto

1.1. Tausta ja tutkimustehtävä

Teuvan Siltanevan alueelle on suunnitteilla tuulivoimahanke. Hankealue sijaitsee Etelä-Pohjanmaalla, Teuvan kunnan keskustasta noin 10 kilometriä koilliseen ja noin 1–4 kilometriä Vaasantien itäpuolella (kuva 2). Alueen pohjoispuolella on Kurikalle kuuluva maapalsta. Hankealueen koko on noin 1000 ha, ja paikalle on tarkoitus rakentaa noin yhdeksän kappaletta 6–10 MW kokoluokan turbiinia.

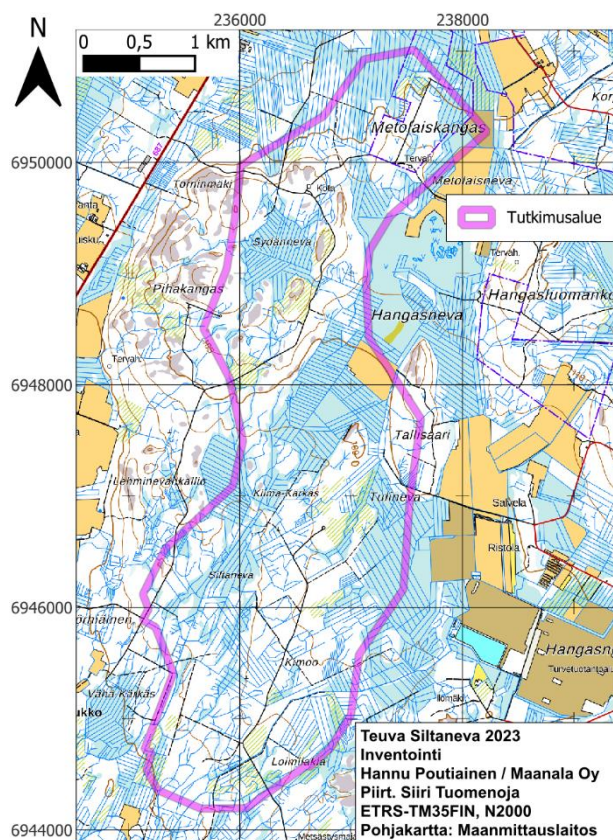
Alueella katsottiin tarpeelliseksi tehdä arkeologinen inventointi. Työn tarkoituksena oli selvittää, onko suunnitellun tuulivoimalan alueella aiemmin tuntemattomia arkeologisia kohteita. Winda Energy Oy tilasi inventoinnin Maanala Oy:ltä 5.5.2023.

1.2. Menetelmät

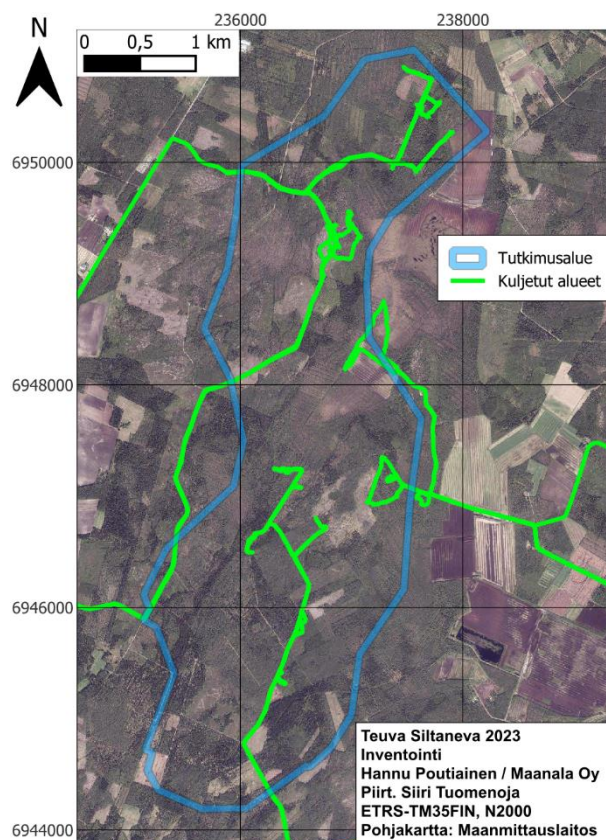
Ennen maastotyötä ja sen aikana tarkastettiin hankealueen kartta-aineisto – isojakokartat, pitäjänkartat, vanhat peruskartat ja nykyiset maastokartat – sekä Paikkatietoikkunan

historialliset ilmakuvat, GTK:n maaperäkartat ja Maanmittauslaitoksen Lidar-aineistosta laaditut vinovalovarjosteet. Niiltä havaitut arkeologisesti potentiaaliset ja kiinnostavat kohdat tarkastettiin maastossa. Maastotarkastuksen tavoitteena oli selvittää, onko kyseessä esimerkiksi luonnonmuodostuma, muinaisjäännös tai muu kulttuuriperintökohde vaiko jokin modernin historiallisen ajan rakenne. Kartta-aineiston perusteella valittujen maastonkohtien tarkastuksen lisäksi hankealueella inventoitiin sellaista maastoa, jonka voi maaperän ja topografian perusteella arvioida olevan sopivaa erityyppisille muinaisjäännöksille (kuva 3).

Maastotyössä käytettiin normaaleja arkeologisia inventointimenetelmiä: silmänvaraista havainnointia, koekuopitusta ja maanäytekai-
rausta. Löydetty kohteet dokumentoitiin sanallisesti ja valokuvaamalla. Niistä otettiin paikkatiedot Garmin Montana 700 GPS-laitteella. Tutkimuksen maastotyön tekivät 12.–13.5. ja 27.6.2023 arkeologit FM Hannu Poutiainen ja FM Akseli Tolvi. Maastotyöt tehtiin havainnoinnin kannalta hyvissä olosuhteissa.

Kuva 2. Siltanevan tutkimusalue maastokartalla. Alue on enimmäkseen ojittettua suota.

Kuva 3. Tutkimusalue vuoden 2021 ilmakuvassa. Vaaleanvihreällä maastossa kuljetut alueet.

2. Tutkimushistoria ja topografia

Teuvan Siltanevalle suunnitellun tuulipuiston hankealueelta ei entuudestaan ollut tiedossa muinaisjäännöksiä, kulttuuriperintökohteita tai irtainten muinaisesineiden löytöpaikkoja. Hankealueella ei ole aiemmin tehty arkeologista inventointia, mutta siitä noin 8 kilometriä itään sijaitsevalla alueella on suoritettu tuulipuiston inventointi (Jussila ja Sepänmaa 2013).

Lähimpänä Siltanevan hankealuetta sijaitseva kiinteä muinaisjäännöskohde on *Kurikka Tupenluomansuo* -niminen kivikautinen asuinpaikka (Muinaisjäännösrekisterin tunnus 175010044, N 6956771 ja E 237982). Se sijaitsee noin 6 kilometriä hankealueen pohjoisrajasta pohjoiseen, noin 70 m mpy korkeustasolla. Tupenluomansuusta länteen, Närvijoen varrelta tunnetaan useita muitakin kivikautisia kohteita suunnilleen samalta korkeustasolta.

Selvästi ylemmällä korkeustasolla (noin 102 m mpy) on *Kurikka Koppelokallio* -niminen pronssikautiseksi arvioitu rökkiö (tunnus 175010001, N 6955432 ja E 229048). Se sijaitsee noin 10 kilometriä hankealueen pohjoisrajasta luoteeseen. Suunnilleen samalta korkeustasolta on löydetty kivikautinen talta noin 6 kilometriä hankealueen eteläpäädyistä kaakkoon (*Teuva Ylä-Pulli*, tunnus 1000046490, N 6941057 ja E 241707).

Hieman ylemmällä korkeustasolla (95 m mpy) on myös *Teuva Kukunkallio E* -niminen kivikautinen asuinpaikka (tunnus 846010038, N 6937277 ja E 237792). Se sijaitsee kaava-alueen etelärajasta noin 6 kilometriä likimain etelään. Asuinpaikan on arveltu olevan mesoliittiselta kivikaudelta. Huomion arvoista tässä yhteydessä on, että Teuvan alueelta on myös nuorakeraamisen kulttuurin muinaisjäännöksiä, jotka eivät ole aivan rantasidonnoisia.

Edellä mainittujen esihistoriallisten kohteiden lisäksi Siltanevan hankealueen ympäristössä sijaitsee myös historialliselle ajalle ajoittuvia muinaisjäännöksiä. *Teuva Varanmäki 1 ja 2* -nimiset viljelyrökkiöiksi tulkitut kohteet sijaitsivat aiemmin noin 5 kilometriä hankealueen eteläpäädyistä lounaaseen (tunnukset

846010025 ja 846010026, noin N 6940350 ja E 232560). Sittemmin kohteet ovat tuhoutuneet ja poistettu rekisteristä.

Noin 7 kilometriä hankealueen pohjoispäädyistä itään sijaitsee *Kurikka Kiisunholma* -niminen historiallisen ajan kaivanto (tunnus 1000026285, N 6951224 ja E 245167). Sen lähetyvillä ovat myös *Teuva Lintusaari ja Lintuneva* -nimiset kivirakenteet, joista jälkimmäinen on todennäköisesti rajamerkki (tunnukset 846010037 ja 846010036, rajamerkki N 6951713 ja E 244493).

Ympäristöstä tunnetaan myös useita tervahautoja, joista hankealuetta lähimpänä on *Kurikka Lintukangas*, noin 7 kilometriä hankealueen pohjoispäädyistä koilliseen (tunnus 1000038980, N 6954054 ja E 243959).

Lisäksi mainittakoon hankealueen lähin Muinaisjäännösrekisteriin merkitty kohde, *Teuva Kurpanneva* (tunnus 846010035, N 6951869 ja E 240991). Käytäväsystemiksi tulkittu rakenne sijaitsee noin 3 kilometriä hankealueen pohjoispäädyistä koilliseen. Kohde on tarkemmissa tutkimuksissa kuitenkin todettu ihmistekoisien sijaan suohon syntyneeksi luonnonmuodostumaksi, jota on myöhemmin luultavasti kaiveltu.

Tuulipuiston hankealue sijaitsee korkeustasolla noin 80–115 m mpy, pääosin 100 metrin kahden puolen. Maasto on alueella hyvin loivapiirteistä, pääosin suota ja moreenikankaita. Kallioista maastoa ja hiekkakankaita on vähän. Järviä ja jokia ei suunnitellun tuulipuiston alueella ole.

Koko hankealue sijaitsee subakvaattisessa maastossa; alue on ollut veden peittämä ja siellä on veden synnyttämiä maakerroksia ja maastonmuotoja. Siten alueella voisi sijaita rantasidonnoisia, esihistoriallisia muinaisjäännöksiä, kuten asuinpaikkoja.

3. Historialliset kartat, maankäyttö ja muinaisjäännöspotentiaali

Vanhimmat löydetty tutkimusalueetta kuvaavat kartat ovat 1760-luvulla mitatut ja myöhemmin täydennetyt isojakokartat (Forsén 1764–1803; kuva 4). Niiden perusteella alue on 1700-luvun loppupuolella ollut asumaton suota ja metsää, jota muutamat kylien ulkoniityt ovat täplittäneet. Lähin, Heiniluoma-niminen, talo on sijainnut reilun kilometrin päässä hankealueen eteläpäädyn länsipuolella, Heiniluoman kapean joen varrella. Lähin asutuskeskittymä, Riipin kylä (*Riip by*), on sijainnut noin kolmen kilometrin päässä alueen eteläpäädyssä, Riipinluoman joen varrella.

Tutkimusalueen eteläpuolelle osuu isojakokartoilla Riipin ja Kauppilan kylän tilusten välinen raja. Lisäksi alueen pohjoispäädyssä on Jurvan pitäjään kuuluneen Järvenpään kylän ulkomaita. Alueen eteläpuolelle, nykyisen Iso-Kärkään kohdalle, on merkitty *Kerken kivi* kahden kartan rajakohtaan. Paikalla ei ilmeisesti ole vielä 1760-luvulla sijainnut rajaa, mutta myöhemmin kivi on sijainnut kruununmaita kylien maista erottaneella rajalla.

Tutkimusalueen pohjoispuolella on isojakokartoilla tie, joka kulkee Sydännevan (*Syden neva*) ja sen itäpuolella sijaitsevien kallioharjanteiden itäpuolitse. Etelässä tie päättyy lähelle Heiniluoman taloa ja pohjoisessa se johtaa Ilmajoen emäpitäjän puolelle, mahdollisesti Jurvaan. Tutkimusalueen kohdalla on tien viereen lyijykynällä kirjoitettu *Kyrkowärden Henrik Kauppila*. Tielinjaus noudattelee suurin piirtein nykyistä Pihakankaan metsätie -nimistä tietä poiketen siitä lähinnä Pasinarämäkän lounaispuolella, jossa myöhempi maanottoalue on mahdollisesti muuttanut tien kulkua. Pätkä vanhaa tielinjausta erottuu mahdollisesti heikosti vinovalovarjosteissa.

Vuoden 1845 pitäjänkartoilla (1243 02 ja 1243 03; kuva 5) alueen maasto on edelleen asumaton suota ja metsää niittymaita lukuun ottamatta. Edellä mainittua tietä ei pitäjänkartalle ole merkitty. Sen sijaan alueen pohjoisosaan,

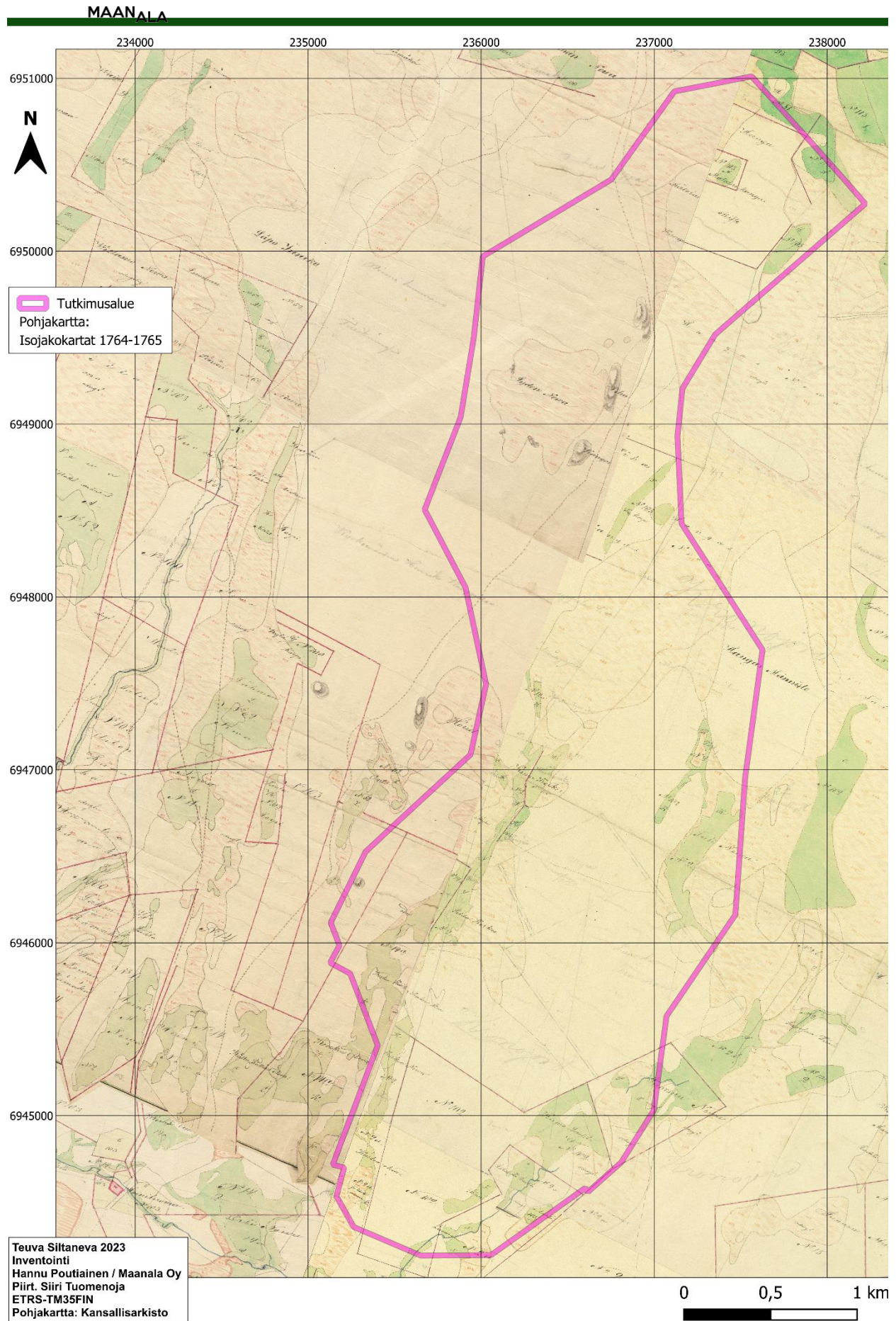
Sydänneva pohjoispuolelle on merkitty suunnilleen itä-länsi-suuntainen tienpätkä.

Pitäjänkartoilla hankealue kuuluu eteläpuoliskoltaan Riipin kylään, itäosiltaan kruununmaita ja pohjoispuoleltaan Kauppilan kylään. Lisäksi on Järvenpään kylään kuuluneita ulkopalstoja. Kruununmaidet on merkitty lyijykynällä jo isojakokartoille, mutta todennäköisesti kyse on myöhemmistä lisäyksistä.

Vuoden 1968 peruskartoilla (1243 02 Riippi ja 1243 03 Kesti; kuva 6) alueen pohjoispuolelle on merkitty jo edellä mainittu suurehko hiekkakuoppa, joka näkyy myös alueen vanhimmassa ilmakuvassa vuodelta 1952 (Paikkatietoikkuna). Lisäksi pienempiä maanottokuoppia on merkitty vuoden 1984 peruskartalle.

Aivan alueen eteläosassa, Koivuluoman pelto-tilkun laidalla, on sekä vuoden 1952 ilmakuvassa että vuoden 1968 kartalla kaksi rakennusta, todennäköisesti latoja. Niistä toinen on edelleen maastokartalla ja toinenkin on merkittynä vielä vuoden 1998 peruskartalle. Samalle kartalle on alueen eteläpuolelle merkitty kolmaskin rakennus ja sille johtava metsätie, joita ei vanhemmilla kartoilla löydy. Alueen pohjoispuolelle on merkitty vuoden 1984 kartalle metsästysmaja, jonka kohdalla on nykyäänkin kota. Samalla alueella näkyy hieman eri kohdassa rakennuksia jo vuoden 1952 ilmakuvassa. Muutoin tutkimusalue on säilynyt soiden ojitusta lukuun ottamatta pääasiassa rakentamattomana ja muokkaamattomana myös viime vuosikymmenet.

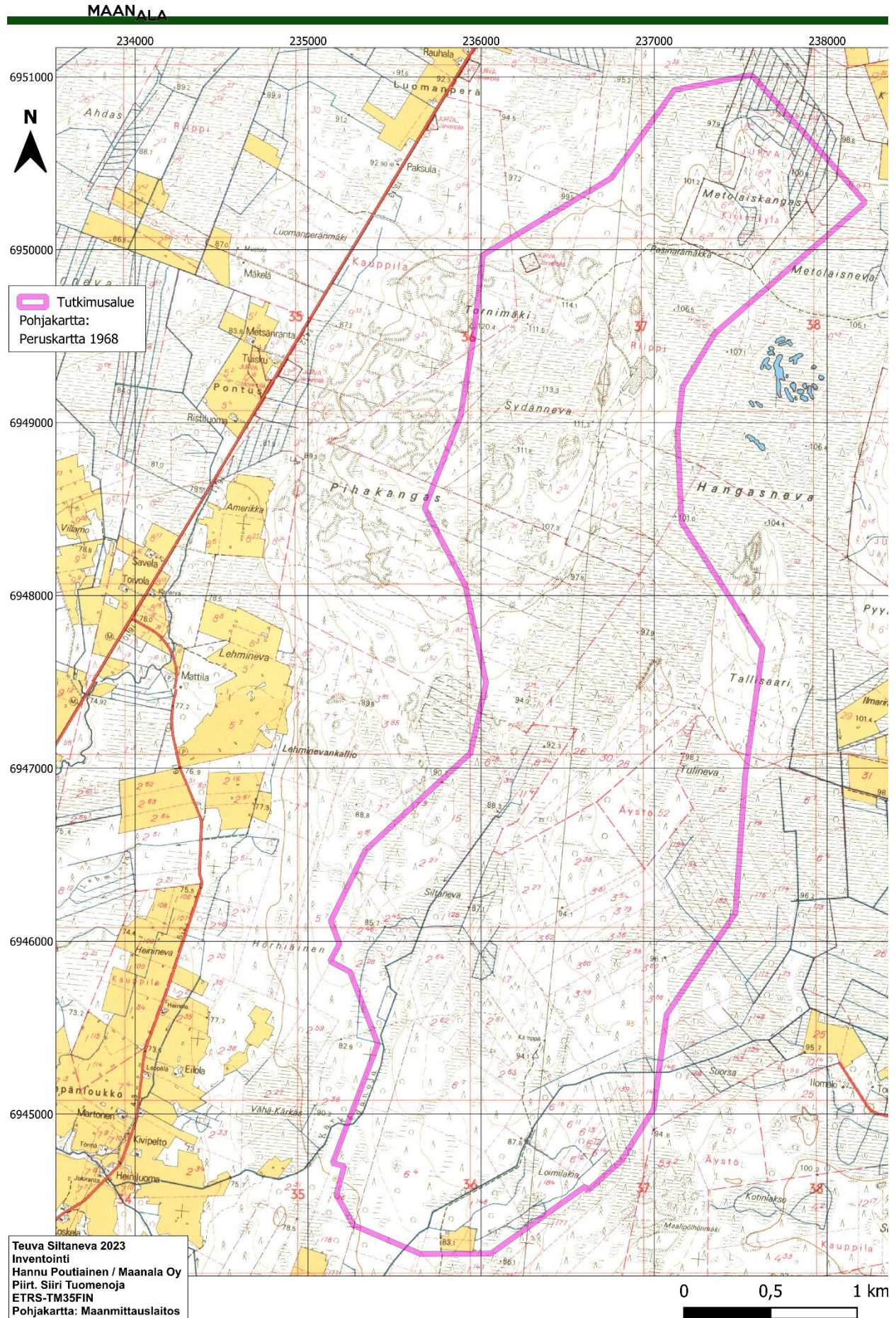
Arkeologisten kohteiden kannalta kiinnostavinta nuoremmilla kartoilla on tervahauta, joka on merkitty Metolaiskankaan kohdalle, alueen pohjoispäähän sekä nykykartalle että jo vuoden 1984 peruskartalle. Tervahautoja on merkitty jo isojakokartoille tutkimusalueen ympäristöön, mutta alueen sisäpuolelta niitä ei isojakokartoilta löydy. Edellä mainittu hauta erottuu varsin selkeästi myös vinovalovarjosteissa, joista havaittiin esitutkimuksessa myös useita kiinnostavia kuopanteita tai varjostumia, jotka tarkastettiin maastotutkimuksen yhteydessä.

Kuva 4. Tutkimusalue vuosina 1764–1765 mitatuilla ja vielä myöhemmin täydennetyillä isojakokartoilla (Forsén 1764–1803). Alue osuu kuuden karttalehden rajalle.

Kuva 5. Tutkimusalue vuoden 1845 pitäjänkartoilla (1243 02 ja 1243 03). Alue osuu kahden karttalehden rajalle ja koostuu enimmäkseen suosta, metsästä ja joistakin niittymaista.

Kuva 6. Tutkimusalue vuoden 1968 peruskartoilla (1243 02 Riippi ja 1243 03 Kesti). Alue osuu kahden karttalehden rajalle. Maisema on säilynyt suhteellisen muuttumattomana nykytilanteeseen verrattuna.

4. Maastohavainnot

Tuulipuistoalueen halkaisee likimain itä–länsi-suunnassa kulkeva soratie, jolta erkanee muutamia metsäautoteitä. Alueella on myös polkuja ja maasto on muutoinkin helppokulkuista, ojitettuja soita lukuun ottamatta. Sekä moreenikumpareilla että hiekkakankailla näkyvyys oli inventointiaikaan hyvä. Maakaapelilinja, joka on suunniteltu kulkemaan pitkin tienvierustaa, tarkastettiin koko matkalta. Tuulipuiston alueella ja ilmajohdon reitillä tarkastettiin kartta-aineiston perusteella ennakkoon valitut maastonkohdat. Lisäksi inventoitiin sellaista maastoa, jonka voi maaperän ja topografian perusteella arvioida olevan sopivaa esimerkiksi pyyntikuopille ja hiilihaudoille. Ne voivat nimittäin olla niin matalia ja pienialaisia, etteivät erotu vinovalovarjosteissa.

Inventoinnissa tarkastettiin muun muassa edellä mainitut, historiallisilta kartoilta asemoidut tielinjat. Vuoden 1845 pitäjänkarttojen (1243 02 ja 1243 03) itä–länsi-suuntaisesta tienpätkästä ei havaittu maastossa mitään jälkiä. Myöskään isojakokartoille (Forsén 1764–1803) merkitystä, Pasinarämäkän länsipuolelta kulkevasta tiestä ei havaittu maastossa jälkiä.

Aivan koko matkalta tielinjaa ei kuljettu. Alue on kuitenkin melko myllättyä ja siellä on paljon muun muassa metsäkoneen jälkiä.

Inventoinnissa löydettiin yhteensä 17 kohdetta (taulukko 1; kuva 15). Alueen keskiosasta ja pohjoispuolelta löydettiin kolme tervahautaa ja alueen eteläpuolelta kaksi hiilimiilua. Lisäksi hankealueelta tai sen välittömästä läheisyydestä löydettiin yhteensä 12 rajamerkkiä. Löydetyt kohteet on kuvattu alaluvuissa 4.1–4.17.

Kahta hyvin säilynyttä tervahautaa ja yhtä hiilimiilua ehdotetaan rekisteröitäviksi kiinteinä muinaisjäännöksinä. Yhtä tervahautaa ja yhtä hiilimiilua, joiden päälle on pystytetty kohteita osittain tuhonneet rakennukset, ehdotetaan tuhoutuneiksi kiinteiksi muinaisjäännöksiksi (poistetut kohteet). Kaikkia rajamerkkejä ehdotetaan rekisteröitäviksi muina kohteina, sillä mikään niistä ei tulkintamme mukaan ole Muinaismuistolain (295/1963) rauhoittama ”*ikivanha kylän, pitäjän tai maakunnan rajamerkki*” (Museovirasto 2021). Ne pyykkit, jotka sijaitsevat jo isojakokartoille merkityillä rajoilla, ovat merkinneet joko kylien sisäisiä tilusrajoja tai toiseen kylään kuulunutta ulkopals-taa, niin sanottua enklaavia.

Kuva 7. Kivikkoista ja laakeaa maastoa Lehmenevankallion kaakkoispuolella. Kuva: Hannu Poutiainen, Maanala Oy.

Kuva 8. Loivapiirteistä ja kivistä mäntykangasta Pihakankaan kaakkoispuolella. Kuva: Hannu Poutiainen, Maanala Oy.

Kuva 9. Loivapiirteistä mäntykangasta Sydännevan itäpuolella. Taustalla Akseli Tolvi inventoimassa. Kuva: Hannu Poutiainen, Maanala Oy.

Kuva 10. Hiekkapaljastumia sorakuopan lähellä Sydännevan koillispuolella. Kuva: Hannu Poutiainen, Maanala Oy.

Kuva 11. Myllättyä hiekkakangasta Metolaiskankaalla, Pasinarämäkän paikkeilla. Kuva: Hannu Poutiainen, Maanala Oy.

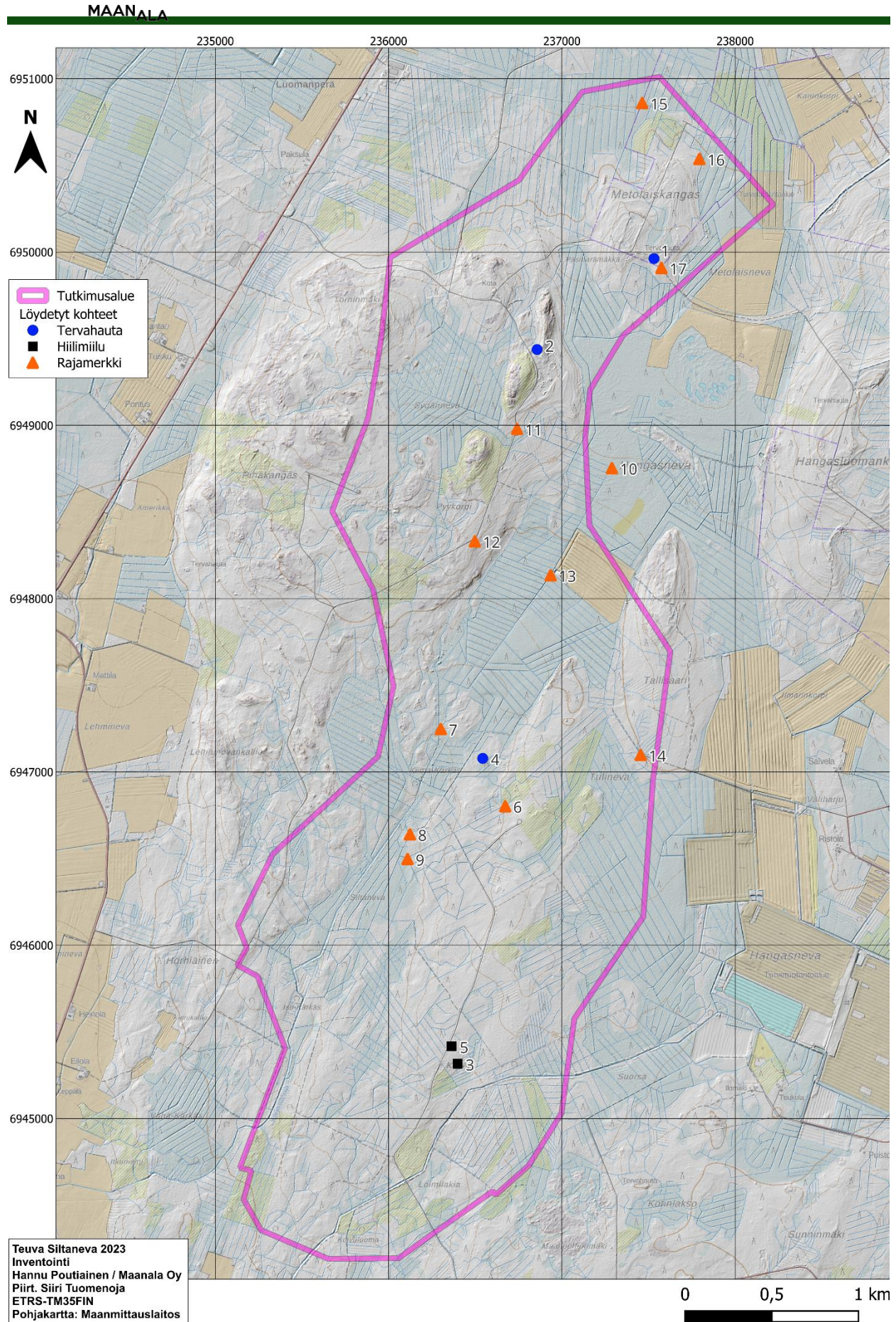
Kuva 12. Laakeaa ja kivikkoista maastoa hakkuualueella Kimoossa. Mittakaavana Akseli Tolvi. Kuva: Hannu Poutiainen, Maanala Oy.

Kuva 13. Laakeaa ja kivikkoista maastoa hakkuualueella Kimoossa. Kuva: Hannu Poutiainen, Maanala Oy.

Kuva 14. Akseli Tolvi kaivamassa koekuoppaa Hangasnevan ja Pasinarämäkän välisellä hiekkatasanteella. Inventoinnissa tehtiin koekuoppia / -pistoja arkeologisten kohteiden kannalta potentiaalisilta vaikuttaville hiekka- ja moreenimaille. Kuva: Hannu Poutiainen, Maanala Oy.

Kuva 15. Kaikki Teuvan Siltanevan alueen inventoinnissa löydettyt arkeologiset kohteet. Kohteita 1–3 ehdotetaan rekisteröitäviksi kiinteinä muinaisjäänneksinä, kohteita 4–5 tuhoutuneina kiinteinä muinaisjäänneksinä (poistetut kohteet) ja kohteita 6–17 muina kohteina.

	Nimi	Status	Tyyppi	Ajoitus	N	E	Z
1	Kurikka Pasinarämäkkä	kiinteä muinaisjäännös	tervahauta	historiallinen	6949963	237532	108
2	Teuva Pasinarämäkkä	kiinteä muinaisjäännös	tervahauta	historiallinen	6949438	236858	115
3	Teuva Kimoo	kiinteä muinaisjäännös	hiilimiilu	historiallinen	6945315	236398	93
4	Teuva Kiima-Kärkäs	tuhoutunut kiinteä muinaisjäännös	tervahauta	historiallinen	6947078	236545	94
5	Teuva Kimoo 2	tuhoutunut kiinteä muinaisjäännös	hiilimiilu	historiallinen	6945417	236364	95
6	Teuva Kiima-Kärkäs 2	muu kohde	rajamerkki	historiallinen	6946805	236671	96
7	Teuva Kiima-Kärkäs 3	muu kohde	rajamerkki	historiallinen	6947249	236301	93
8	Teuva Siltaneva	muu kohde	rajamerkki	historiallinen	6946640	236122	89
9	Teuva Siltaneva 2	muu kohde	rajamerkki	historiallinen	6946501	236110	88
10	Teuva Hangasneva	muu kohde	rajamerkki	historiallinen	6948756	237286	105
11	Teuva Sydänneva	muu kohde	rajamerkki	historiallinen	6948980	236742	110
12	Teuva Pyykorpi	muu kohde	rajamerkki	historiallinen	6948332	236498	107
13	Teuva Hangasneva 2	muu kohde	rajamerkki	historiallinen	6948136	236936	97
14	Teuva Tulineva	muu kohde	rajamerkki	historiallinen	6947099	237455	100
15	Teuva Suorsalakso	muu kohde	rajamerkki	historiallinen	6950861	237464	98
16	Kurikka Metolaiskangas	muu kohde	rajamerkki	historiallinen	6950538	237794	101
17	Teuva Pasinarämäkkä 2	muu kohde	rajamerkki	historiallinen	6949912	237572	107

Taulukko 1. Taulukossa on esitetty Teuvan Siltanevan tuulivoimalan hankealueelta inventoinnissa löydettyt arkeologiset kohteet. Alueen pohjoispuolella sijaitsee Kurikan kaupunkiin kuuluva maa-alue, jonka sisälle kaksi löydettyä kohdetta jäi. Inventoinnissa löydettiin kolme tervahautaa, kaksi hiilimiilua ja 12 rajamerkkiä. Korkeusluku z on metriä merenpinnan yläpuolella (m mpy). Tarkemmat kohdekortit löytyvät alaluvuista 4.1–4.17.

4.1. Kurikka Pasinarämäkkä

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi kiinteänä muinaisjäännöksenä

Tyyppi: työ- ja valmistuspaikat / tervahaudat

Ajoitus: historiallinen

N 6949963, E 237532 (kartalla kohde 1)

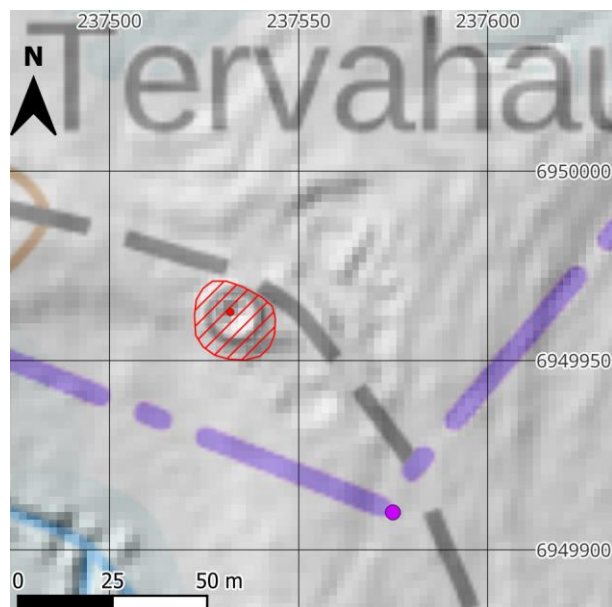
Korkeus 108 m mpy

Löydöt –

Tervahauta sijaitsee Metolaisnevan ja Pasinarämäken väliin jäävällä kankaalla, noin 2 kilometriä Vaasantiestä itään. Hauta on Teuvan kunnan sisällä sijaitsevalla, Kurikkaan kuuluvalla maa-alueella. Aivan tervahaudan pohjoispuolelta kulkee Metolaisen metsätie -niminen tie.

Halkaisijaltaan 14-metrinen tervahauta sijaitsee tiheässä haapaa, koivua ja kuusta kasvavassa, kosteahkossa sekametsässä. Pohjoispuolelta sen noin 0,5 metriä korkea valli rajautuu metsätiehen. Tervahauta on syvyydeltään noin 1,2 metriä ja sen pohjalta havaittiin

kairalla runsaasti hiiltä. Halssi on suunnattu etelälounaaseen. Tervahauta näkyy selkeästi Maanmittauslaitoksen vinovalovarjosteissa. Kohde on merkitty myös maastokartalle ja vuoden 1984 peruskartalle.

Kuva 16. Tervahaudan sijainti ja sille määritelty aluerajaus punaisella rasterilla Maanmittauslaitoksen maastokartalla. Violetilla pisteellä kohde 17, Teuva Pasinarämäkkä 2.

Kuva 17. Tervahauta kuvattuna koillisesta. Kuva: Akseli Tolvi, Maanala Oy.

4.2. Teuva Pasinarämäkkä

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi kiinteänä muinaisjännöksenä

Tyyppi: työ- ja valmistuspaikat / tervahaudat

Ajoitus: historiallinen

N 6949438, E 236858 (kartalla kohde 2)

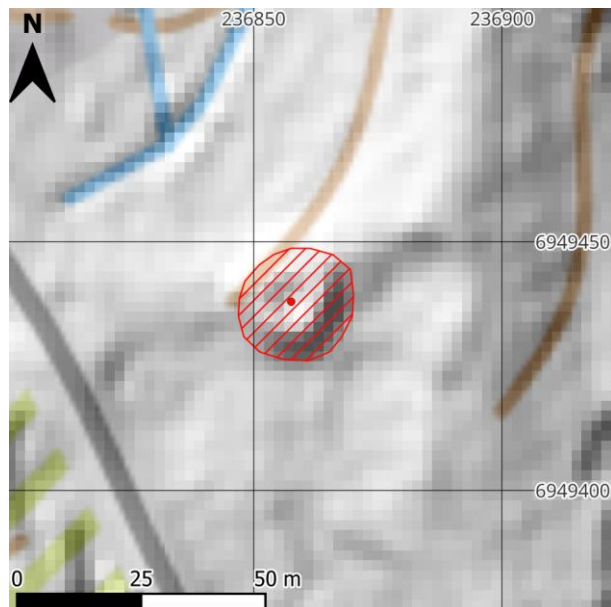
Korkeus 115 m mpy

Löydöt –

Tervahauta sijaitsee Sydännevan ja Hangasnevan väliin jäävällä kankaalla, noin 1,7 kilometriä Vaasantiestä itään. Hauta sijaitsee noin 30 metriä Pihakankaan metsätie -nimisestä tiestä koilliseen, hiekkaharjanteen lounaispäässä ja noin 3 metriä lähiympäristöään korkeammalla. Tervahaudan ympäristössä kasvaa nuorta männikköä ja sen päällä tiheää nuorta koivikkoa.

Tervahaudan halkaisija on noin 16 metriä, ja hiekkaharjanteen lakeen verrattuna haudan

vallin korkeus on noin 0,5 metriä. Halssi on suunnattu länteen ja haudan pohjalta havaittiin kairatessa hiiltä. Tervahauta näkyy selkeästi Maanmittauslaitoksen vinovalovarjosteissa.

Kuva 18. Tervahaudan sijainti ja sille määritelty aluerajaus Maanmittauslaitoksen maastokartalla.

Kuva 19. Tervahauta kuvattuna lounaasta. Kuva: Akseli Tolvi, Maanala Oy.

4.3. Teuva Kimoo

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi kiinteänä muinaisjäänneksensä

Tyyppi: työ- ja valmistuspaikat / hiilimiilut

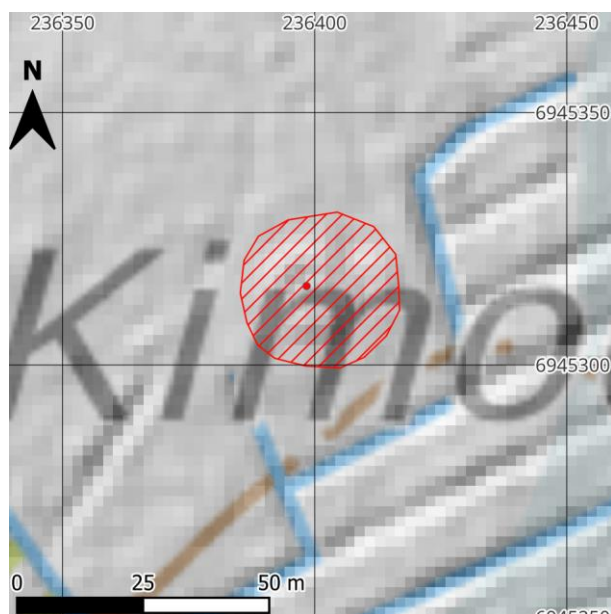
Ajoitus: historiallinen

N 6945315, E 236398 (kartalla kohde 3)

Korkeus 93 m mpy

Löydöt –

Hiilimiilu sijaitsee Kimoon metsätie -nimisen tien itäpuoleisella, soisella metsäalueella, noin 90 metrin päässä tiestä ja Vaasantiestä noin 3,7 kilometriä itään. Paikalla on lähinnä neliömäinen, keskeltä laakea hiilimiilu. Sen halkaisija on noin 16 metriä. Vallit ovat noin 2 metrin levyiset ja korkeudeltaan 50–80 senttimetriä. Kairanäytteestä saatiin runsaasti hiiltä miilun valleista ja keskiosasta. Miilu näkyy Maanmittauslaitoksen vinovalovarjosteissa.

Kuva 20. Hiilimiilun sijainti ja sille määritelty alue-
rajaus Maanmittauslaitoksen maastokartalla.

Kuva 21. Hiilimiilun vallia kairan takana. Kuva: Hannu Poutiainen, Maanala Oy.

Kuva 22. Hiilimiilun valliä ja keskiosaa. Kuva: Hannu Poutiainen, Maanala Oy.

4.4. Teuva Kiima-Kärkäs

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi tuhoutuneena kiinteänä muinaisjäännöksenä

Tyyppi: työ- ja valmistuspaikat / tervahaudat

Ajoitus: historiallinen

N 6947078, E 236545 (kartalla kohde 4)

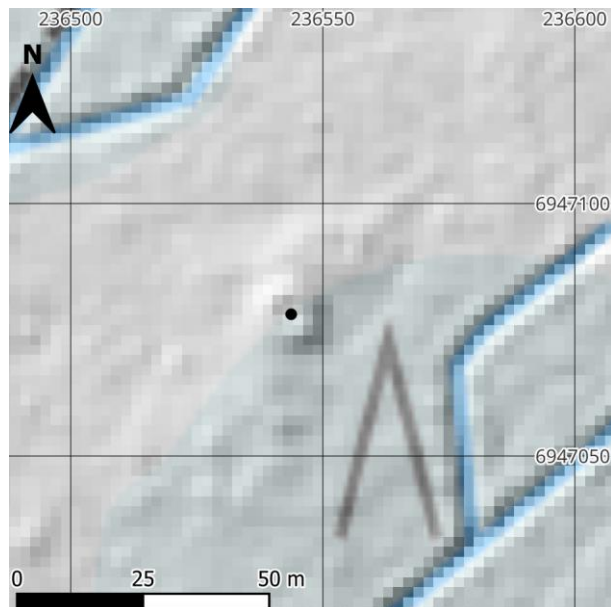
Korkeus 94 m mpy

Löydöt –

Tervahauta sijaitsee Lehmenevankallion ja Tallisaaren välisellä, ojitettujen soiden rajaamalla alueella, noin 70 metriä nimettömästä metsätiestä kaakkoon ja Vaasantiestä noin 2,5 km itään. Suoalue on maastokartalla nimellä Kiima-Kärkäs. Paikannimi on vanha, sillä jo alueen isojakokartalle (Forsén 1764–1803) on tälle kohdin merkitty *Kima Kerkes*. Paikalla kasvaa nuorta havupuuvaltaista sekametsää ja maa-aines on lähinnä soraa.

Tervahaudan halkaisija on noin 16 metriä ja pohjakaava pyöreähkö. Haudassa on selvä,

noin 80 senttimetrin korkuinen valli sekä halssi. Kairauksesta saatiin runsaasti hiiltä. Tervahaudan keskellä on puolilaho mökki. Kohde erottuu selkeästi myös Maanmittauslaitoksen vinovalovarjosteissa.

Kuva 23. Osittain tuhoutuneen tervahaudan sijainti Maanmittauslaitoksen maastokartalla.

Kuva 24. Tervahaudan valliä ja halssia kairan vieressä. Haudan keskellä on puolilaho mökki. Kuva: Hannu Poutiainen, Maanala Oy.

4.5. Teuva Kimoo 2

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi tuhoutuneena kiinteänä muinaisjäännöksenä

Tyyppi: työ- ja valmistuspaikat / hiilimiilut

Ajoitus: historiallinen

N 6945417, E 236364 (kartalla kohde 5)

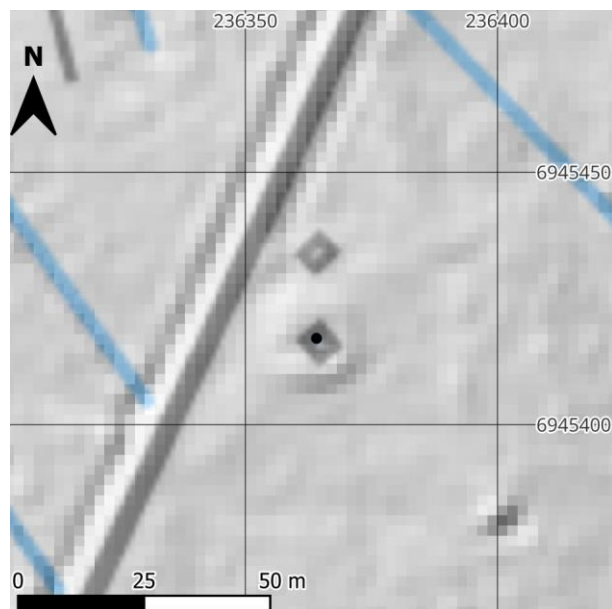
Korkeus 95 m mpy

Löydöt –

Hiilimiilu sijaitsee Kimoon metsätie -nimisen tien itäpuoleisella, soisella metsäalueella, noin 10 metrin päässä tiestä ja Vaasantiestä noin 3,6 kilometriä itään. Paikalla on lähinnä neliömäinen, keskeltä laakea hiilimiilu. Sen halkaisija on noin 16 metriä, vallien leveys noin 2 metriä ja korkeus puolisen metriä. Kairanäytteestä saatiin runsaasti hiiltä miilun valleista ja keskiosasta.

Vallien sisäpuoliselle osalle on rakennettu mökki, joka on tätä nykyä huonokuntoinen. Rakennus on merkitty maastokartalle. Vuoden

1968 peruskartalla paikalle on merkitty kämpä, mutta vuoden 1952 ilmakuvassa ei alueella vielä näy rakennuksia. Miilu näkyy selkeästi myös Maanmittauslaitoksen vinovalovarjosteissa.

Kuva 25. Osittain tuhoutuneen hiilimiilun sijainti Maanmittauslaitoksen maastokartalla.

Kuva 26. Hiilimiilun vallia kairan takana. Miilun keskelle on rakennettu mökki, joka on nykyään huonossa kunnossa. Kuva: Hannu Poutiainen, Maanala Oy.

4.6. Teuva Kiima-Kärkäs 2

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi muuna kohteena

Tyyppi: kivirakenteet / rajamerkit

Ajoitus: historiallinen

N 6946805, E 236671 (kartalla kohde 6)

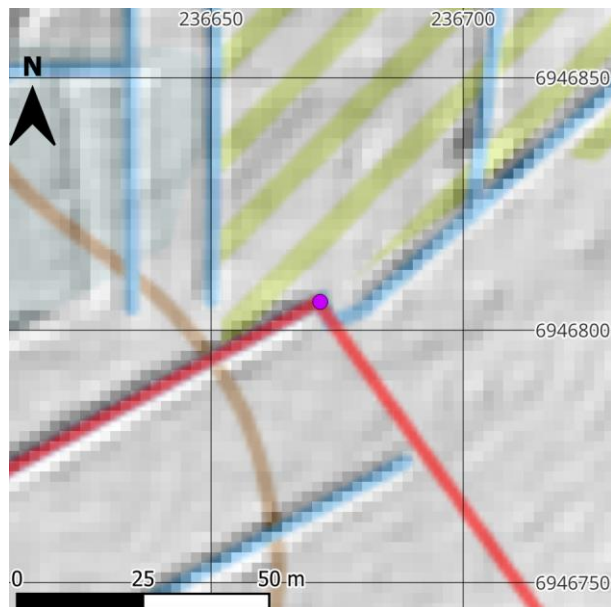
Korkeus 96 m mpy

Löydöt –

Rajamerkki sijaitsee Lehmenevankallion ja Tulinevan välisellä soisella alueella, Vaasantiestä noin 3,2 km itään. Suoalue on maastokartalla nimellä Kiima-Kärkäs. Paikannimi on vanha, sillä jo alueen isojakokartalle (Forsén 1764–1803) on tälle kohdille merkitty *Kima Kerkes*. Paikalla kasvaa moreenipohjalla nuorta, havupuultaista sekametsää. Paikalla on suo-ojan varrella pieni, neliömäinen kivilatomus, kooltaan noin 1 x 1 x 0,3 metriä. Latomus koostuu yhdestä kivikerrasta ja sen keskellä on luontainen, pyöreähkön kulmikas ja noin puolimetrisen kivi.

Isojakokarttojen (Forsén 1764–1803) perusteella rajamerkki ei ole ollut käytössä vielä

1700-luvun loppupuolella. Kartalle on merkitty lyijykynällä rajaviiva, mutta todennäköisesti kyseessä on myöhempi lisäys. Pitäjänkarttojen (1243 02 ja 1243 03) perusteella paikalla on vuonna 1845 sijainnut Riipin kylän ja Kruununmaiden välinen raja. Edelleen käytössä oleva rajamerkki on Kiinteistörekisterissä numerolla 422.

Kuva 27. Rajamerkki Maanmittauslaitoksen maastokartalla. Punaisella nykyinen kiinteistöraja.

Kuva 28. Suo-ojan varrella on rajamerkki, joka koostuu yksikerroksisesta latomuksesta ja pystykivistä. Kuva: Hannu Poutiainen, Maanala Oy.

4.7. Teuva Kiima-Kärkäs 3

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi muuna kohteena

Tyyppi: kivirakenteet / rajamerkit

Ajoitus: historiallinen

N 6947249, E 236301 (kartalla kohde 7)

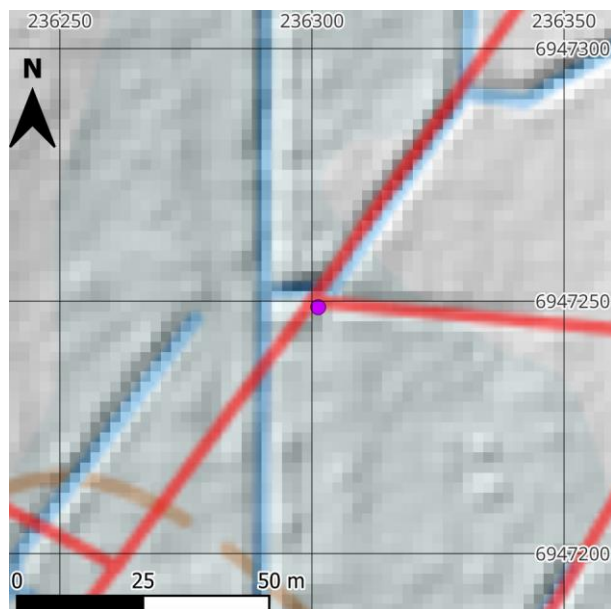
Korkeus 93 m mpy

Löydöt –

Rajamerkki sijaitsee Lehminevankallion ja Tallisaaren välisellä, ojitettujen soiden rajaamalla alueella, Vaasantiestä noin 2,5 km itään. Suo-alue on maastokartalla nimellä Kiima-Kärkäs. Paikannimi on vanha, sillä jo alueen isojakokartalle (Forsén 1764–1803) on tälle kohdin merkitty *Kima Kerkes*. Paikalla kasvaa moreenipohjalla nuorta havumetsää. Paikalla on suo-ojan penkalla pieni rajakivi, kooltaan noin 40 x 30 x 10 senttimetriä.

Isojakokarttojen (Forsén 1764–1803) perusteella rajamerkki ei ole ollut käytössä vielä 1700-luvun loppupuolella. Kartalle on merkitty

lyijykynällä rajaviiva, mutta todennäköisesti kyseessä on myöhempi lisäys. Pitäjänkarttojen (1243 02 ja 1243 03) perusteella paikalla on vuonna 1845 sijainnut Kauppilan kylän ja Kruununmaiden välinen raja. Edelleen käytössä oleva rajamerkki on Kiinteistörekisterissä numerolla 409.

Kuva 29. Rajamerkki Maanmittauslaitoksen maastokartalla. Punaisella nykyinen kiinteistöraja.

Kuva 30. Pieni rajakivi pystyssä kairan vieressä, suo-ojan reunalla. Kuva: Hannu Poutiainen, Maanala Oy.

4.8. Teuva Siltaneva

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi muuna kohteena

Tyyppi: kivirakenteet / rajamerkit

Ajoitus: historiallinen

N 6946640, E 236122 (kartalla kohde 8)

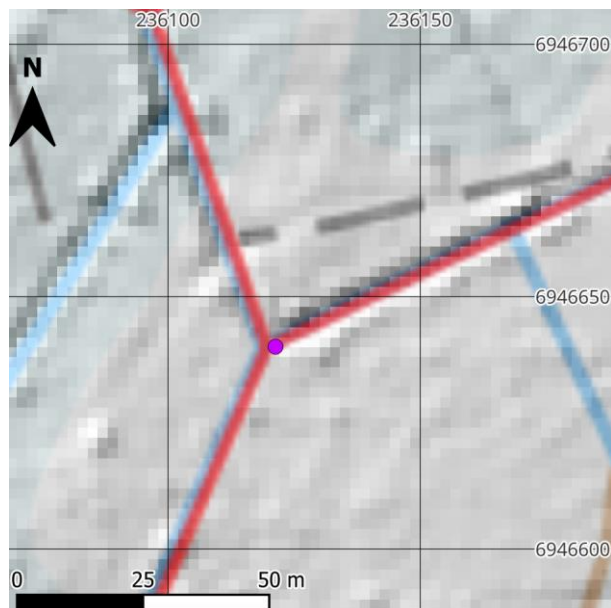
Korkeus 89 m mpy

Löydöt –

Rajamerkki sijaitsee Siltanevan ja Kiima-Kärkään sualueiden välissä, noin 20 metriä nimettömältä metsätieltä etelään ja noin 2,5 kilometriä Vaasantiestä itään. Suo-ojen risteyksessä on muutama kivi ja moderni rajapyykki.

Isojakokarttojen (Forsén 1764–1803) perusteella rajamerkki on sijainnut 1700-luvun loppupuolella Riipin kylän sisäisellä tilusrajalla. Pitäjänkarttojen (1243 02 ja 1243 03) perusteella paikalla on vuonna 1845 sijainnut Riipin kylän

ja Kruununmaiden välinen raja. Edelleen käytössä oleva rajamerkki on Kiinteistörekisterissä numerolla 53.

Kuva 31. Rajamerkki Maanmittauslaitoksen maastokartalla. Punaisella nykyinen kiinteistöraja.

Kuva 32. Siltanevan alueella olevalla kiinteistörajalla on suo-ojen risteyksessä muutama kivi ja moderni pyykki. Kuva: Hannu Poutiainen, Maanala Oy.

4.9. Teuva Siltaneva 2

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi muuna kohteena

Tyyppi: kivirakenteet / rajamerkit

Ajoitus: historiallinen

N 6946501, E 236110 (kartalla kohde 9)

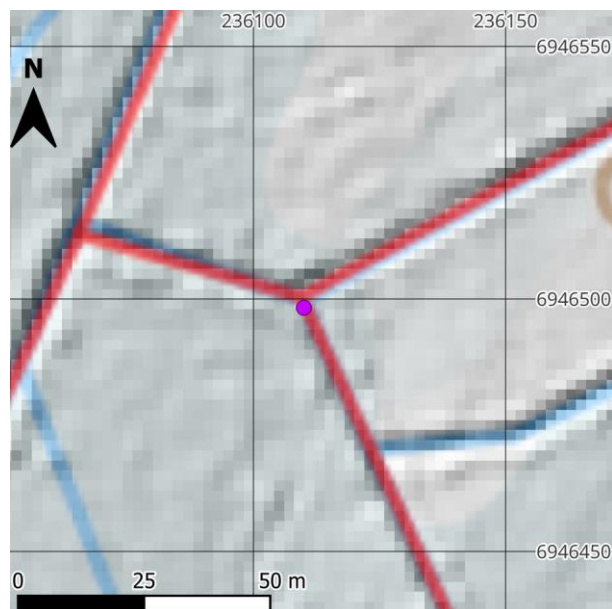
Korkeus 88 m mpy

Löydöt –

Rajamerkki sijaitsee Siltanevan ja Kiima-Kärkään suoalueiden välissä, noin 160 metriä nimettömältä metsätieltä etelään ja noin 2,5 kilometriä Vaasantien itäpuolella. Suo-ojien risteyksessä on maakivi. Sen vieressä on moderni rajapyykki.

Isojakokarttojen (Forsén 1764–1803) perusteella rajamerkki ei ole ollut käytössä vielä 1700-luvun loppupuolella. Kartalle on merkitty lyijykynällä rajaviiva, mutta todennäköisesti kyseessä on myöhempi lisäys. Pitäjänkarttojen

(1243 02 ja 1243 03) perusteella paikalla on vuonna 1845 sijainnut Riipin kylän ja Kruununmaiden välinen raja. Edelleen käytössä oleva rajamerkki on Kiinteistörekisterissä numerolla 421.

Kuva 33. Rajamerkki Maanmittauslaitoksen maastokartalla. Punaisella nykyinen kiinteistöraja.

Kuva 34. Siltanevan alueella olevalla kiinteistörajalla on suo-ojien risteyksessä maakivi ja moderni pyykki.
Kuva: Hannu Poutiainen, Maanala Oy.

4.10. Teuva Hangasneva

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi muuna kohteena

Tyyppi: kivirakenteet / rajamerkit

Ajoitus: historiallinen

N 6948756, E 237286 (kartalla kohde 10)

Korkeus 105 m mpy

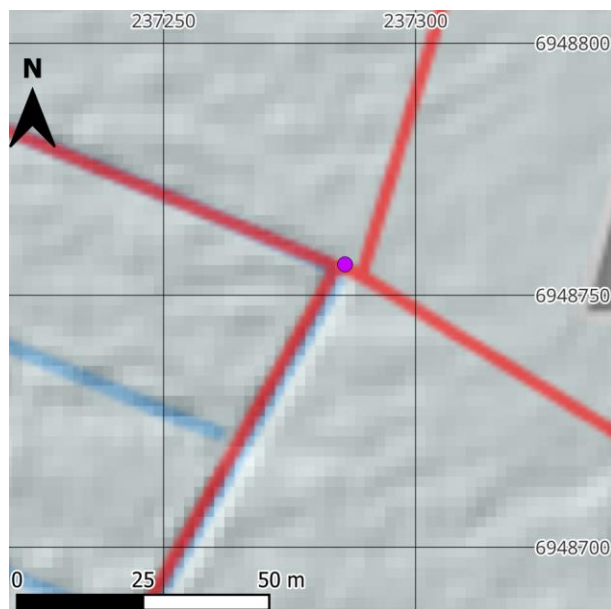
Löydöt –

Rajamerkki sijaitsee keskellä Hangasnevan suoaluetta, noin 2,4 kilometriä Vaasantiestä itään. Suo kasvaa harvakseltaan mäntyä. Kooltaan noin 100 cm korkea ja 25 x 25 cm leveä pystykivi sijaitsee suo-ojan pohjoispuolella. Kivi on noin 45 astetta kallellaan länteen ja tuettu puupaaluilla.

Isojakokarttojen (Forsén 1764–1803) perusteella rajamerkki on sijainnut 1700-luvun loppupuolella Riipin kylän sisäisellä tilusrajalla. Pitäjänkarttojen (1243 02 ja 1243 03) perusteella vuonna 1845 raja on erottanut Jurvan pitäjään

kuuluneen Järvenpään kylän pientä ulkomaa-palstaa Kauppilan kylän maista ja Kruununmaista. Edelleen käytössä oleva rajamerkki on Kiinteistörekisterissä numerolla 1695.

Kohde sijaitsee noin 150 metriä Siltanevan tuulivoimalan hankealueen ulkopuolella.

Kuva 35. Rajamerkki Maanmittauslaitoksen maastokartalla. Punaisella nykyinen kiinteistöraja.

Kuva 36. Rajakivi kuvattuna etelästä. Kuva: Akseli Tolvi, Maanala Oy.

4.11. Teuva Sydänneva

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi muuna kohteena

Tyyppi: kivrakenteet / rajamerkit

Ajoitus: historiallinen

N 6948980, E 236742 (kartalla kohde 11)

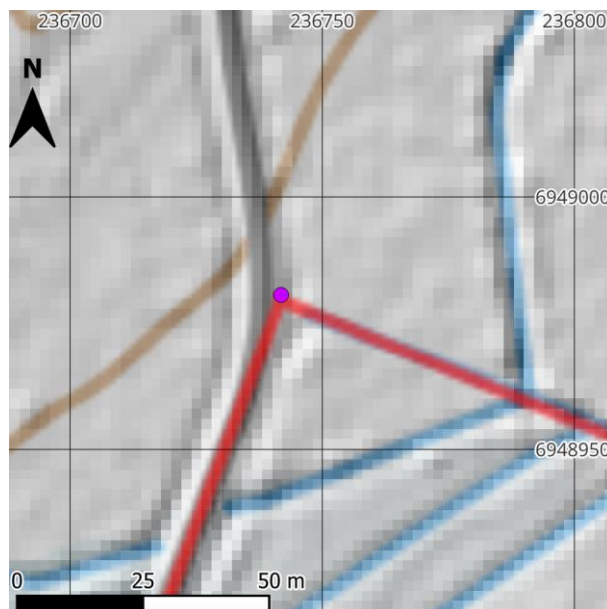
Korkeus 110 m mpy

Löydöt –

Rajamerkki sijaitsee Hangasnevan ja Sydännevan välisellä kallioisella moreenimäellä, sen lounaisreunalla, Vaasantiestä noin 1,8 kilometriä itään. Aivan merkin länsipuolelta kulkee Pihakankaan metsätie -niminen tie. Paikalla on pystykivi, kooltaan noin 50 x 25 x 20 senttimetriä. Se sijaitsee kivisessä maastossa ja on tuettu kivillä pystyasentoon.

Isojakokarttojen (Forsén 1764–1803) perusteella rajamerkki on saattanut sijaita 1700-luvun loppupuolella Riipin kylän sisäisellä tilusrajalla. Merkki osuu karttojen leikkauskohtaan, joka jää hieman epäselväksi. Suunnilleen rajamerkin kohdalta on myös karttojen perusteella

kulkenut pohjois–etelä-suuntainen tie. Pitäjänkarttojen (1243 02 ja 1243 03) perusteella vuonna 1845 raja on erottanut Jurvan pitäjään kuuluneen Järvenpään kylän pientä ulkomaa-palstaa Kauppilan kylän maista ja Kruununmaista. Edelleen käytössä oleva rajamerkki on Kiinteistörekisterissä numerolla 1696.

Kuva 37. Rajamerkki Maanmittauslaitoksen maastokartalla. Punaisella nykyinen kiinteistöraja.

Kuva 38. Rajakivi kuvattuna idästä. Kuva: Akseli Tolvi, Maanala Oy.

4.12. Teuva Pyykorpi

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi muuna kohteena

Tyyppi: kivrakenteet / rajamerkit

Ajoitus: historiallinen

N 6948332, E 236498 (kartalla kohde 12)

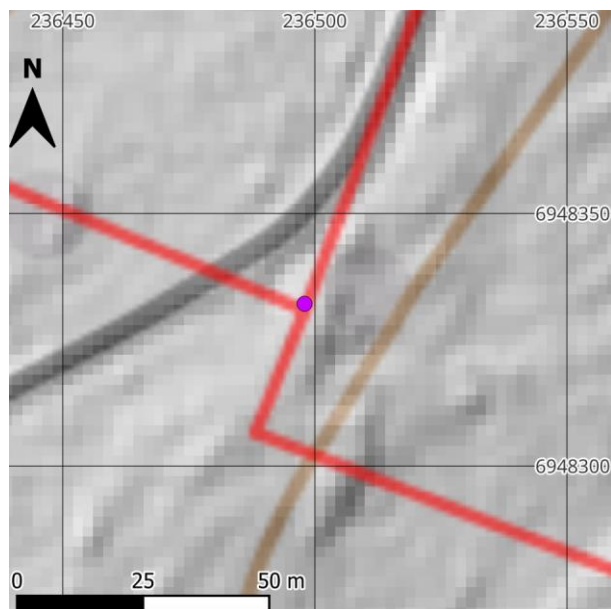
Korkeus 107 m mpy

Löydöt –

Kohde sijaitsee Pihakankaan alueella, Hangasnevan länsipuolella ja Vaasantiestä noin 2,1 kilometriä itään. Noin 15 metrin päässä kohteen luoteispuolella kulkee Pihakankaan metsätie -niminen tie, joka tekee mutkan rajamerkin kohdalla. Paikalla on kalliopohjalla pieni, neliömäinen kivilatomus, kooltaan noin 1 x 1 x 0,3 metriä. Latomus koostuu yhdestä kivikerrasta ja sen keskellä on pieni pystykivi, kooltaan noin 35 x 50 x 20 senttimetriä.

Isojakokarttojen (Forsén 1764–1803) perusteella rajamerkki on saattanut sijaita 1700-luvun loppupuolella Riipin kylän sisäisellä tilusrajalla. Merkki osuu karttojen leikkauskohtaan,

joka jää hieman epäselväksi. Pitäjänkarttojen (1243 02 ja 1243 03) perusteella vuonna 1845 raja on erottanut Jurvan pitäjään kuuluneen Järvenpään kylän pientä ulkomaapalstaa Kaupilan kylän maista ja Kruununmaista. Edelleen käytössä oleva rajamerkki on Kiinteistörekisterissä numerolla 185.

Kuva 39. Rajamerkki Maanmittauslaitoksen maastokartalla. Punaisella nykyinen kiinteistöraja.

Kuva 40. Rajamerkki kuvattuna luoteesta. Kuva: Akseli Tolvi, Maanala Oy.

4.13. Teuva Hangasneva 2

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi muuna kohteena

Tyyppi: kivrakenteet / rajamerkit

Ajoitus: historiallinen

N 6948136, E 236936 (kartalla kohde 13)

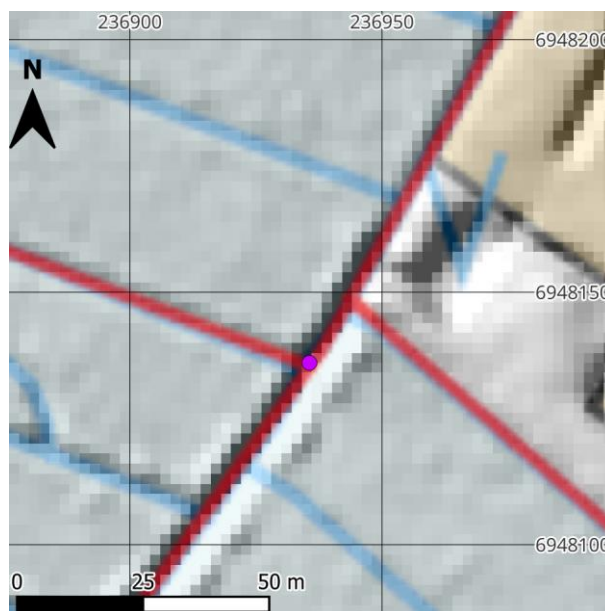
Korkeus 97 m mpy

Löydöt –

Rajamerkki sijaitsee keskellä Hangasnevan suoaluetta, turvesuon laidalla ja noin 2,4 kilometriä Vaasantiestä itään. Kooltaan noin 100 x 35 x 20 cm kivipaasi löytyi noin kaksi metriä syvän ojan pohjalta nojaamasta ojan itäpenkkaa vasten. Todennäköisesti kivi on pudonnut ojankaivuun jälkeen penkan romahdettua. Kiven kyljessä on poranjälkiä.

Isojakokarttojen (Forsén 1764–1803) perusteella rajamerkki on sijainnut 1700-luvun loppupuolella Riipin kylän sisäisellä tilusrajalla. Pitäjänkarttojen (1243 02 ja 1243 03) perusteella

vuonna 1845 raja on erottanut Jurvan pitäjään kuuluneen Järvenpään kylän pientä ulkomaa-palstaa Kauppilan kylän maista ja Kruununmaista. Tuhoutunut rajamerkki sijaitsee nykyisellä kiinteistörajalla mutta sitä ei ole merkitty Kiinteistörekisteriin.

Kuva 41. Rajamerkki Maanmittauslaitoksen maastokartalla. Punaisella nykyinen kiinteistöraja.

Kuva 42. Kivipaasi suo-ojan pohjalla ja nojallaan ojan itäpenkkaa vasten. Kuvattu länsiluoteesta. Kuva: Akseli Tolvi, Maanala Oy.

4.14. Teuva Tulineva

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi muuna kohteena

Tyyppi: kivirakenteet / rajamerkit

Ajoitus: historiallinen

N 6947099, E 237455 (kartalla kohde 14)

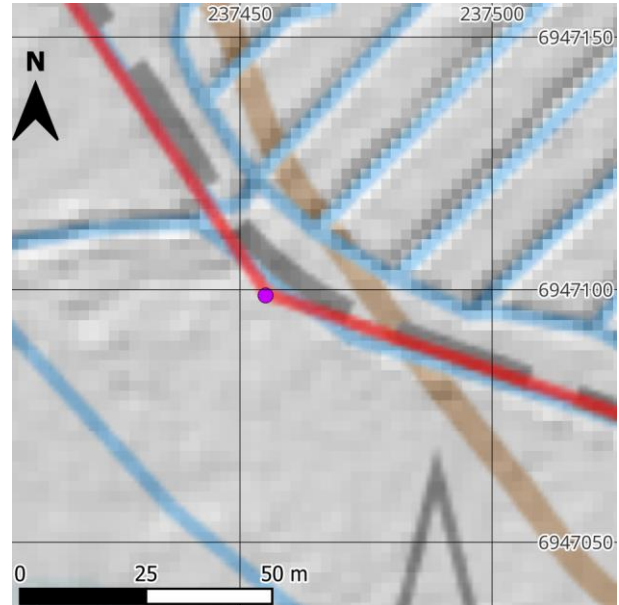
Korkeus 100 m mpy

Löydöt –

Rajamerkki sijaitsee Tallisaaren eteläpuolella, Tulinevan suoalueen pohjoisosassa ja noin 3,3 kilometriä Vaasantiestä itään. Merkki on soisella sekametsäalueella, nimettömän metsätien mutkan kohdalla, sen lounaispuolella. Rajamerkki on noin 0,5 metriä korkea ja noin 1 x 1 metrin kokoinen kivirakenne, jonka keskellä on pystyssä metallitanko, johon on sidottu muovipussi. Kivirakenne on paksuhkon turpeen peitossa.

Isojakokarttojen (Forsén 1764–1803) perusteella rajamerkki ei ole ollut käytössä vielä 1700-luvun loppupuolella. Kartalle on

hahmoteltu lyijykynällä heikosti rajaviivaa, mutta todennäköisesti kyseessä on myöhempi lisäys. Pitäjänkarttojen (1243 02 ja 1243 03) perusteella paikalla on vuonna 1845 sijainnut Riipin kylän ja Kruununmaiden välinen raja. Edelleen käytössä oleva rajamerkki on Kiinteistörekisterissä numerolla 428.

Kuva 43. Rajamerkki Maanmittauslaitoksen maastokartalla. Punaisella nykyinen kiinteistöraja.

Kuva 44. Rajamerkki kuvattuna pohjoisesta metsätieltä. Kuva: Akseli Tolvi, Maanala Oy.

4.15. Teuva Suorsalakso

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi muuna kohteena

Tyyppi: kivirakenteet / rajamerkit

Ajoitus: historiallinen

N 6950861, E 237464 (kartalla kohde 15)

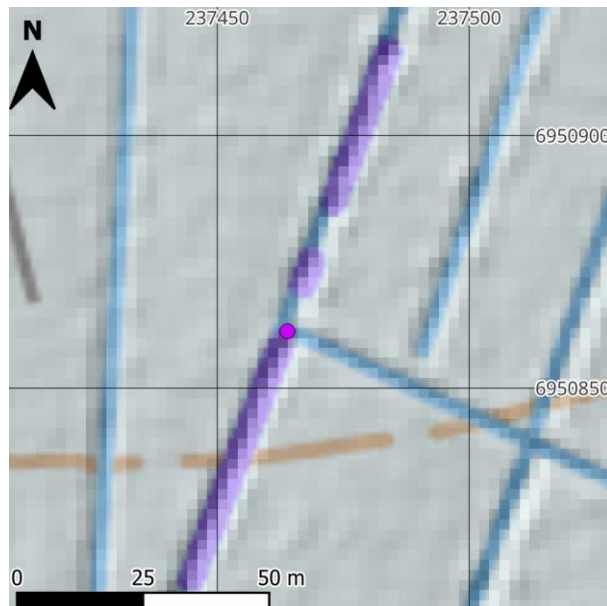
Korkeus 98 m mpy

Löydöt –

Rajamerkki sijaitsee Metolaiskankaan pohjoispuolella, Suorsalakson suoalueen eteläosassa, noin 1,5 kilometriä Vaasantiestä itään. Rajakivi on ojan länsipenkalla, mäntymetsässä, kuivatulla suoalueella. Kivipaasi on pituudeltaan ainakin 85 cm, josta näkyvissä on noin 40 cm. Levydeltään kivi on noin 40 cm ja paksuudeltaan noin 15 cm.

Isojakokarttojen (Forsén 1764–1803) perusteella rajamerkki on sijainnut 1700-luvun loppupuolella Teuvan Riipin kylän ja Jurvan pitäjään kuuluneen Järvenpään kylän pienten tilusten välisellä rajalla. Pitäjänkarttojen (1243 02 ja 1243 03) perusteella vuonna 1845 raja on

erottanut Järvenpään kylän pienen ulkomaa-palstan Teuvan Kauppilan kylän maista ja Kruununmaista. Paikalla sijaitsee edelleen Teuvan kunnan ja Kurikan kaupungin välinen raja. Jurvan kunta liitettiin Kurikkaan vuonna 2009. Edelleen käytössä oleva rajamerkki on Kiinteistörekisterissä numerolla 407.

Kuva 45. Rajamerkki Maanmittauslaitoksen maastokartalla. Violetilla kiinteistöraja, joka on samalla Teuvan ja Kurikan välinen raja.

Kuva 46. Rajakivi kuvattuna etelästä. Kuva: Akseli Tolvi, Maanala Oy.

4.16. Kurikka Metolaiskangas

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi muuna kohteena

Tyyppi: kivrakenteet / rajamerkit

Ajoitus: historiallinen

N 6950538, E 237794 (kartalla kohde 16)

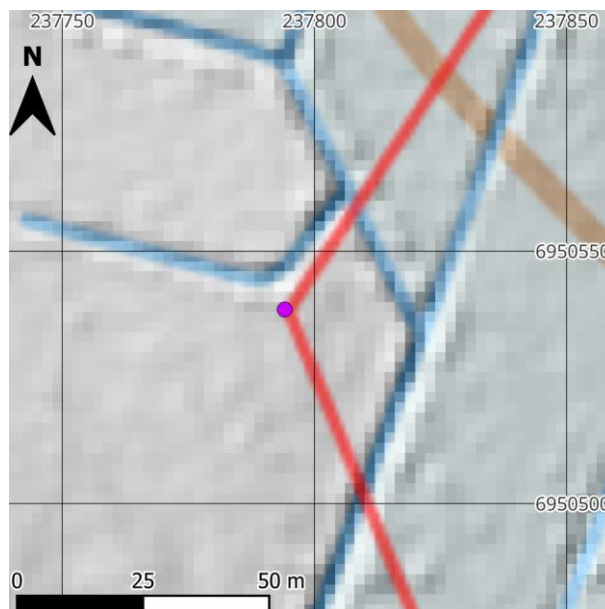
Korkeus 101 m mpy

Löydöt –

Rajamerkki sijaitsee Suorsalakson suon eteläpuolella, Metolaiskankaan pohjoisosassa, noin 1,9 kilometriä Vaasantiestä itään. Se on Teuvan kunnan sisällä sijaitsevalla, Kurikkaan kuuluvalla maa-alueella. Rajakivi on kosteassa kuusimetsässä, ojitetun suoalueen laitamilla olevan ojanmutkan eteläpuolella. Kohde on noin 85 cm pitkä, 28 cm leveä ja 20 cm paksu pystykivi.

Isojakokarttojen (Forsén 1764–1803) perusteella rajamerkki on sijainnut 1700-luvun loppupuolella Teuvan Riipin kylän ja Jurvan pitäjään kuuluneen Järvenpään kylän pienten tilusten välisellä rajalla. Pitäjänkarttojen (1243 02 ja 1243 03) perusteella vuonna 1845 raja on

erottanut Järvenpään kylän pientä ulkomaa-palstaa Teuvan Kauppilan kylän maista ja Kruununmaista. Paikalla sijaitsee edelleen Teuvan kunnan ja Kurikan kaupungin välinen raja. Jurvan kunta liitettiin Kurikkaan vuonna 2009. Edelleen käytössä oleva rajamerkki on Kiinteistörekisterissä numerolla 402.

Kuva 47. Rajamerkki Maanmittauslaitoksen maastokartalla. Punaisella nykyinen kiinteistöraja.

Kuva 48. Rajakivi kuvattuna kaakosta. Kuva: Akseli Tolvi, Maanala Oy.

4.17. Teuva Pasinarämäkkä 2

Uusi kohde – ehdotetaan rekisteröitäväksi muuna kohteena

Tyyppi: kivrakenteet / rajamerkit

Ajoitus: historiallinen

N 6949912, E 237572 (kartalla kohde 17)

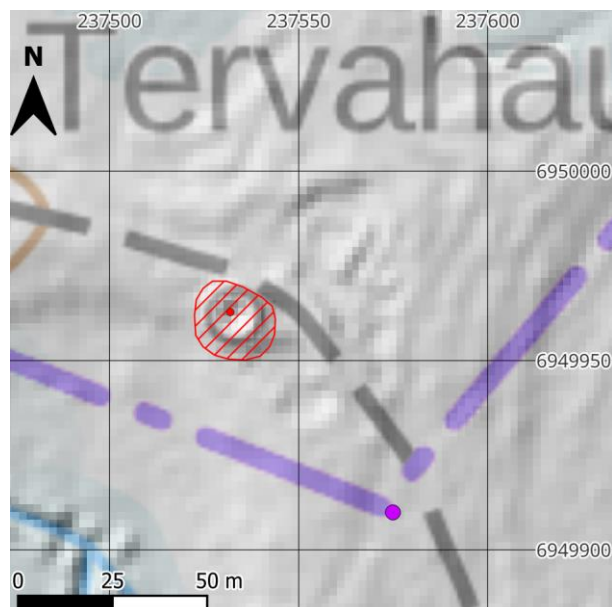
Korkeus 107 m mpy

Löydöt –

Rajamerkki sijaitsee Metolaiskankaan alueella, Vaasantiestä noin 2,3 kilometriä itään. Merkki on Metolaisen metsätie -nimisen tien lounaispuolella, alle 10 metrin päässä tiestä. Paikalla on kivillä tuettu pystykivi, kooltaan noin 80 x 30 x 25 senttimetriä. Kivi sijaitsee pienen mökin takana.

Isojakokarttojen (Forsén 1764–1803) perusteella rajamerkki on sijainnut 1700-luvun loppupuolella Riipin kylän sisäisellä tilusrajalla. Pitäjänkarttojen (1243 02 ja 1243 03) perusteella vuonna 1845 raja on erottanut Jurvan pitäjään kuuluneen Järvenpään kylän pientä ulkomaa-palstaa Teuvan Kauppilan kylän maista ja

Kruununmaista. Paikalla sijaitsee edelleen Teuvan kunnan ja Kurikan kaupungin välinen raja. Jurvan kunta liitettiin Kurikkaan vuonna 2009. Edelleen käytössä oleva rajamerkki on Kiinteistörekisterissä numerolla 1085.

Kuva 49. Rajamerkki violetilla pisteellä Maanmittauslaitoksen maastokartalla. Violetilla viivalla kiinteistöraja, joka on samalla Teuvan ja Kurikan välinen raja. Punaisella rasterilla kohde 1, Kurikka Pasinarämäkkä.

Kuva 50. Rajakivi kuvattuna länsilounaasta. Kuva: Akseli Tolvi, Maanala Oy.

5. Yhteenveto

Teuvan Siltanevan tuulivoimalan hankealueelta tarkastettiin vuoden 2023 inventoinnissa kaikki arkeologisen kulttuuriperinnön kannalta potentiaaliset alueet. Inventoinnissa löydettiin kaksi hyvin säilynyttä tervahautaa ja yksi hiilimiilu, joita ehdotetaan rekisteröitäviksi kiinteinä muinaisjäännöksinä (taulukko 1; kuva 15).

Osittain rakentamisen seurauksena tuhoutu- neet tervahauta ja hiilimiilu on arvioitu tuhoutu- neiksi kiinteiksi muinaisjäännöksiksi (Muinaisjäännösrekisteristä poistetut kohteet). Li- säksi inventoinnissa löydettiin yhteensä 12 ra- jamerkkiä, joita ehdotetaan rekisteröitäviksi muina kohteina niiden merkitsemien rajojen vähäpätöisyyden tai nuoruuden vuoksi.

Kiinteät muinaisjäännökset (kohteet 4.1.–4.3.) ovat suojelukohteita, jotka on huomioitava tu- levaa maankäyttöä suunniteltaessa.

Lahdessa 1.12.2023

Hannu Poutiainen, arkeologi, FM

Akseli Tolvi, arkeologi FM

Siiri Tuomenoja, arkeologi, FM

Maanala Oy

6. Lähteet

Forsén, Eric Magnus 1764–1803. *Geometrisk Charta öfver Östermarck Capells Skog och Utmarck, Nerpes Sokn, Korsholms Södra Fögderie Österbottns Höfdingedömmen. Enligt Direc- teurens Högäds Herr E. O. Runebergs Ordres, Afmätt Åren 1764 och 1765 samt efter yllerli- gare mälning för sedermera härå anlaggade Nybyggen, slutligen delt År 1803 af Erik For- seen.* Maanmittauslaitoksen historiallinen kartta-arkisto, Kansallisarkisto.

Jussila, Timo ja Sepänmaa, Timo 2013. *Teuva, Kurikka Saunamaa. Tuulipuiston muinaisjään- nösinventointi 2013.* Mikroliitti Oy.

Katiskoski, Kaarlo 1992. *Kauhajoen esihistorial- listen muinaisjäännösten inventointi 1991.* Mu- seovirasto.

Museovirasto 2023. *Muinaisjäännösrekisteri.* [[https://www.kyppi.fi/palveluikkuna/mjreki/ read/asp/r_default.aspx](https://www.kyppi.fi/palveluikkuna/mjreki/read/asp/r_default.aspx)]. Käytetty 6.11.2023.

Museovirasto 2021. *Arkeologisen kulttuuripe- rinnön opas.* [<http://akp.nba.fi/>]. Käytetty 27.11.2023.

Niukkanen, Marianna 2009. *Historiallisen ajan kiinteät muinaisjäännökset – tunnistaminen ja suojelu.* Museoviraston rakennushistorian osaston oppaita ja ohjeita 3.

Paikkatietoikkuna-karttapalvelu. *Historialliset ilmakuvat Teuvan Siltanevan alueelta.* Jul- kaistu vuosilta 1952, 1957, 1995, 2002, 2012, 2016, 2019 ja 2021. Maanmittauslaitos.

Peruskartta 1:20 000. *Karttalehdet 1243 02 Riippi ja 1243 03 Kesti.* Painettu 1968, 1984 ja 1998.

Pitäjänskartta 1845. *Karttalehdet 1243 02 ja 1243 03 Teuva.* Maanmittauslaitoksen histori- allinen kartta-arkisto, Kansallisarkisto.

Torvinen, Markku 1983. *Teuvan muinaisjään- nökset – luettelo vuodelta 1983. Inventointi.* Museovirasto.